

Sygn. akt VI P 671/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2017 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący : SSR Paula Markiewicz

Ławnicy : Janina Dąbrowska, Elżbieta Żak

Protokolant : stażysta Patryk Barski

po rozpoznaniu w dnia 28 sierpnia 2017 roku w G.

sprawy z powództwa S. N.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C.

o wynagrodzenie za pracę, odprawę, ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, sprostowanie świadectwa pracy, odszkodowanie z tytułu wypowiedzenia umowy o pracę, odsetki ustawowe

I. umarza postępowanie w zakresie cofniętego pozwu,

II. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz powoda S. N. kwotę 1.850 złotych (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych i 00/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 9 lipca 2016 roku oraz za okres od dnia 10 października 2016 roku do dnia 31 października 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz powoda S. N. kwotę 1.387,50 złotych (tysiąc trzysta osiemdziesiąt siedem złotych i 50/100) brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,

IV. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz powoda S. N. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 9.250 złotych (dziewięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych i 00/100) za okres od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia 16 lutego 2017 roku,

V. w pozostałym zakresie oddala powództwo,

VI. wyrokowi w punkcie II, III i IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

VII. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. na rzecz Skarbu Państwa- Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 162 złotych (sto sześćdziesiąt dwa złote i 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt VI P 671/16

UZASADNIENIE

Powód S. N. pozwem z dnia 25 października 2016 roku wystąpił przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną działalnością z siedzibą w C. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1.850 złotych brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc lipiec 2016 roku, nadto kwoty 5.550 złotych brutto tytułem wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, kwoty

1.387,50 złotych brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 15 dni oraz kwoty 5.550 złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy, jak również kwoty 3.700 złotych brutto tytułem odprawy oraz o wydanie świadectwa pracy i nakazanie pozwanemu zwrotu weksła in blanco.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż był zatrudniony od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. W okresie zaś od dnia 1 sierpnia 2010 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku łączyła go również umowa zlecenia z firmą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Od dnia zaś 1 lutego 2011 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku łączyła go umowa o pracę z firmą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, od dnia zaś 1 stycznia 2016 roku z pozwanym. (k. 2-7)

W piśmie procesowym z dnia 20 stycznia 2017 roku pozwany uznał powództwo w całości. (k. 98)

Na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2017 roku powód sprecyzował, iż cofa żądanie w zakresie odprawy, jak również tytułem odszkodowania za wypowiedzenie umowy o pracę wraz ze zrzeczeniem się roszczeń. Powód podał również, iż wobec otrzymania świadectwa pracy wnosi jedynie o jego sprostowanie tj. w zakresie zapisu o zatrudnieniu w firmie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, albowiem nigdy w takim podmiocie nie pracował. (k.133)

W piśmie z dnia 13 kwietnia 2017 rok powód sprecyzował, iż w niniejszym postępowaniu domaga się zasądzenia na jego rzecz wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 9 lipca 2016 roku oraz od dnia 10 października 2016 roku do dnia 31 października 2016 roku w łącznej kwocie 1.850 złotych brutto, nadto kwoty 1.387,50 złotych tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za w wymiarze 15 dni. Powód podtrzymał również żądanie dotyczące sprostowania świadectwa pracy tj. w zakresie zajmowanych przez niego stanowisk w całym okresie jego zatrudnienia - od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 31 października 2016 roku. Powód wskazał również, iż wnosi o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, jak również o wydanie weksła in blanco. Powód wniósł także o zasądzenie na jego rzecz odsetek od kwoty 9.250 złotych brutto, od wypłaconych na jego rzecz przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych należności tj. za okres od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia 16 lutego 2017 roku (data wypłaty środków), jak również odsetek ustawowych od kwoty 3.237,50 złotych brutto za okres od dnia 11 sierpnia 2016 roku. (tj. stanowiącej należność tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 9 lipca 2016 roku oraz od dnia 10 października 2016 roku do dnia 31 października 2016 roku oraz z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 15 dni). (k. 153-154)

W piśmie z dnia 11 maja 2017 roku strona pozwana wskazała, iż uznaje powództwo powoda, również w zakresie przez niego zmodyfikowanym w piśmie z dnia 13 kwietnia 2017 roku. (k. 169)

W piśmie procesowym z dnia 22 sierpnia 2017 roku strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. (k. 195)

Na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2017 roku powód sprecyzował, iż odsetek ustawowych od wynagrodzenia należnego za okres od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 9 lipca 2016 roku oraz od dnia 10 października 2016 roku do dnia 31 października 2016 roku (w łącznej kwocie 1.850 złotych brutto) oraz w zakresie należności tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 15 dni (w kwocie 1.387,50 złotych brutto) domaga się począwszy od dnia 1 listopada 2016 roku. W zakresie zaś odsetek od kwoty 9.250 złotych brutto tj. wypłaconej na jego rzecz przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych odsetek domaga się od dnia 1 listopada 2016 roku do dnia 16 lutego 2017 roku (tj. do dnia wypłaty środków przez FGŚP). (k. 198)

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2017 roku Sąd wyłączył do odrębnego rozpoznania roszczenie powoda dotyczące nakazania wydania weksła. (k. 199)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W okresie od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku powoda oraz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością łączyły umowy zlecenia.

W okresie od dnia 1 sierpnia 2010 roku powód zawarł również z firmą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. umowę zlecenia na okres do dnia 31 grudnia 2010 roku.

Począwszy od dnia 1 lutego 2011 roku powoda oraz (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. łączyła umowa o pracę, początkowo na czas określony, zaś od dnia 1 lutego 2013 roku umowa o pracę na czas nieokreślony.

Od dnia 2 czerwca 2014 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nosiła nazwę (...).

W oparciu o powyższe umowy o pracę powód zajmował kolejno następujące stanowiska:

- w okresie od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 31 stycznia 2012 roku- pracownika administracyjno- operacyjnego,
- w okresie od dnia 1 lutego 2012 roku do dnia 31 stycznia 2013 roku- pracownika operacyjnego,
- w okresie od dnia 1 lutego 2013 roku od dnia 31 października 2016 roku kontrolera wewnętrznego.

Z dniem 1 kwietnia 2015 roku nastąpiło przejście części zakładu pracy (...)na rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Oświadczeniem z dnia 25 lipca 2016 roku, pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem ustania stosunku pracy na dzień 31 października 2016 roku.

Jako przyczynę powyższego pracodawca podał, iż wynika ono ze zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn nie dotyczących pracowników, co skutkowało również likwidacją stanowiska pracy powoda, która była następstwem restrukturyzacji działalności pracodawcy w zakresie obsługi przesyłek listowych.

W treści wypowiedzenia pracodawca wskazał również, iż wobec rozwiązania z powodem umowy o pracę z przyczyn leżących po stronie pracodawcy na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników zostanie powodowi wypłacona odprawa pieniężna.

W okresie od dnia 8 sierpnia 2016 roku do dnia 31 października 2016 roku pozwany zwolnił powoda z obowiązku świadczenia pracy, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

W dniu 16 lutego 2017 roku Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wypłacił na rzecz powoda należności tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 10 lipca 2016 roku do dnia 9 października 2016 roku, jak również tytułem odprawy, tj. łączną kwotę 6.901,07 złotych netto. (tj. 9.250 złotych brutto)

Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych odmówił wypłaty na rzecz powoda wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 9 lipca 2016 roku oraz od dnia 10 października 2016 roku do dnia 31 października 2016 roku, jak również należności tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy tj. w łącznej kwoty 3.237,50 złotych.

(Dowód : umowy wraz z porozumieniami- k. 8-29, 31, 122, informacja – k. 30, wypowiedzenie umowy – k. 32-32v, 51, informacja – k. 33, 50, e-mail – k. 41, wezwanie do zapłaty- k. 44, zgłoszenie – k. 48-48v, świadectwo pracy- k. 84-84v, 120-120v, wniosek indywidualny- k. 90-91, odpisy z KRS- k. 111-114, 172-180, decyzja FGŚP- k. 125-125v), zeznania powoda S. N.- k. 132-133 (nagranie 00:01:22-00:27:53) w zw. z k. 199 (nagranie 00:03:38-00:11:08)

Sąd zważył co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów przeprowadzonych i ujawnionych w toku postępowania. W swoich ustaleniach Sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach znajdujących się w aktach sprawy, jak również na zeznaniach powoda S. N., które to dowody uznał za wiarygodne, jak również korespondujące ze sobą.

Materiał dowodowy sprawy potwierdził okresy zatrudnienia powoda w poszczególnych podmiotach, podstawę powyższego, zajmowane w tym okresie stanowiska, jak również pozostałe warunki zatrudnienia, w szczególności dotyczące wysokości przysługującego powodowi wynagrodzenia, jak również okoliczności związane z częściową wypłatą na jego rzecz należności tytułem wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 10 lipca 2016 roku do dnia 9 października 2016 roku, jak również tytułem odprawy tj. w łącznej kwocie 6.901,07 złotych netto. (tj. 9.250 złotych brutto)

W niniejszym postępowaniu strona pozwana uznała powództwo, mając na uwadze wszystkie modyfikacje pozwu dokonane przez powoda.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Wskazać należy, iż uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60). Wskazać należy, iż zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 24 maja 2006 roku (I ACa 1299/05) uznanie procesowe musi odnosić się zarówno do podstawy faktycznej, jak i podstawy prawnej zgłoszonego żądania. Jest to stanowcze, bezwarunkowe oświadczenie woli i wiedzy pozwanego (wyrok SN z dnia 1 czerwca 1973 r., II CR 167/73, OSNC 1974, nr 5, poz. 94), według którego wyrok nie może być oparty na uznaniu, które uzależnia spełnienie dochodzonego pozvem żądania od warunku. (odmiennie- uzasadnienie wyroku SN z dnia 7 grudnia 1999 r., I PKN 399/99, OSNP 2001, nr 8, poz. 271).

Sąd jest związany uznaniem powództwa. (wyrok z dnia 21 stycznia 1999 roku Sądu Apelacyjnego w Katowicach, I ACa 890/98) Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W doktrynie zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. (Komentarz do art. 213 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J. Demendecki T. Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III)

W przedmiotowej sprawie strona pozwana złożyła jednoznaczne oświadczenie dotyczące uznania powództwa, nie kwestionując tym samym żądania powoda pod względem faktycznym oraz prawnym.

Złożenie oświadczenia o uznaniu powództwa stanowiło zatem bezsprzecznie potwierdzenie prawidłowości zarówno okoliczności faktycznych przytoczonych przez powoda, a co za tym idzie podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie tj. co do roszczeń o wynagrodzenie za pracę za okres od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 9 lipca 2016 roku oraz od dnia 10 października 2016 roku do dnia 31 października 2016 roku tj. w kwocie 1.850 złotych brutto, jak również co do ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy za 15 dni tj. w kwocie 1.387,50 złotych brutto, jak również tytułem odsetek od należności wypłaconej przez FGŚP tj. od kwoty 9.250 złotych.

O powyższym orzeczono zatem w punkcie II, III oraz IV wyroku, na podstawie art. 80 kp, 171 kp w zw. z art. 213 §2 kpc.

O odsetkach od kwot zasądzonych w punkcie II, III oraz IV wyroku orzeczono na podstawie art. 300 kp w zw. z art. 481 § 1 kc.

O rygore natychmiastowej wykonalności – w punkcie VI orzeczono na podstawie art. 333§ 1 pkt 2 kpc.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia żądania powoda dotyczącego sprostowania wydanego mu świadectwa pracy.

W tym zakresie powód wniósł o uwzględnienie w jego treści całego okresu jego zatrudnienia tj. od dnia 4 maja 2010 roku 31 października 2016 roku, zajmowanych w tym okresie stanowisk oraz zweryfikowanie nazwy podmiotu

zatrudniającego tj. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, albowiem zgodnie z jego twierdzeniem nigdy w tymże podmiocie nie był zatrudniony.

Zgodnie z treścią art. 97 § 1 kp w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy.

Natomiast § 2 cyt. artykułu stanowi, iż w świadectwie pracy należy podać informacje dotyczące okresu i rodzaju wykonywanej pracy, zajmowanych stanowisk, trybu rozwiązania albo okoliczności wygaśnięcia stosunku pracy, a także inne informacje niezbędne do ustalenia uprawnień pracowniczych i uprawnień z ubezpieczenia społecznego. Ponadto w świadectwie pracy zamieszcza się wzmiankę o zajęciu wynagrodzenia za pracę w myśl przepisów o postępowaniu egzekucyjnym.

Na żądanie pracownika w świadectwie pracy należy podać także informacje o wysokości i składnikach wynagrodzenia oraz o uzyskanych kwalifikacjach.

Nadto wskazać należy, iż poza informacjami wskazanymi wyżej, treść świadectwa pracy powinny stanowić dane podane w Rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania z dnia 15 maja 1996 roku (Dz. U z 1996 roku, Nr 60, poz. 282 ze zmianami), która to regulacja obowiązywała w momencie ustania stosunku pracy powoda u pozwanego.

Powyższe dane dotyczą wymiaru czasu pracy, podstawy prawnej rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, urlopu wypoczynkowego, dodatkowego urlopu albo innego dodatkowego uprawnienia lub świadczenia, należności ze stosunku pracy uznanych i niezaspokojonych przez pracodawcę do dnia ustania tego stosunku z powodu braku środków finansowych, okresu korzystania z urlopu bezpłatnego i podstawy prawnej jego udzielania, wykorzystanego urlopu wychowawczego, liczby dni za które pracownik otrzymał wynagrodzenia zgodnie z art. 92 kp, wykorzystania zwolnienia od pracy przewidzianego w art. 188 kp, okresu za który pracownikowi przysługuje odszkodowanie w związku ze skróceniem okresu wypowiedzenia umowy na podstawie art. 36¹§ 1 kp, okresu odbytej czynnej służby lub jej form zastępczych, okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze, okresów nieskładkowych przypadających w okresie zatrudnienia, jak również danych które są zamieszczane na żądanie pracownika.

Świadectwo pracy nie zawiera w swej treści elementów ocennych, a jedynie fakty wskazane wyżej. Wszystkie stwierdzenia pracodawcy zamieszczone w świadectwie pracy są oświadczeniami wiedzy, zatem zawarte w nim oświadczenie pracodawcy nie tworzy samo przez się praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Podkreślić należy, iż w świadectwie pracy nie można umieszczać innych informacji, niż określone przepisami prawa pracy. Świadectwo pracy jest dokumentem prywatnym, a nie urzędowym. Stanowi ono dowód tego, że osoba która je podpisała złożyła w imieniu pracodawcy zawarte w nim oświadczenie -art. 245 kpc. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 listopada 1997 roku, III AUa 897/97, OSP 1998, Nr 1 poz. 4)

Pracownik może prowadzić dowody przeciwko treści świadectwa, a także udowadniać innymi środkami dowodowymi niż świadectwo okoliczności, które powinny być objęte treścią świadectwa. (wyrok z dnia 17 maja 1996 roku, I PRN 40/96, Prok. i Pr. 1996, Nr 10, s.58, uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1999 roku, III PZP 15/90, OSNCP 1991, Nr 4, poz. 45, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 1997 roku, II UKN 309/97, OSNAPiUS 1998, Nr 17, poz. 518)

W sytuacji, gdy pracownik nie zgadza się z treścią wydanego mu świadectwa może wystąpić z wnioskiem o jego sprostowanie.

Zauważyć należy, iż zgodnie z treścią art. 97 § 2¹ kp pracownik może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa pracy wystąpić z wnioskiem do pracodawcy o sprostowanie świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi

przysługuje, w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem jego sprostowania do sądu pracy.

Poniesć należy, iż świadectwo pracy dotyczy okresów jedynie pracowniczego zatrudnienia, powyższe zaś nie obejmuje swym zakresem zatrudnienia na podstawie umów cywilno- prawnych.

W świetle powyższego okres świadczenia pracy przez powoda w oparciu o umowy zlecenia tj. od dnia 4 maja 2010 roku do dnia 31 stycznia 2011 roku nie mógł zostać w jego treści uwzględniony. Nadto z odpisu pełnego z KRS dot. spółki (...) wynika, iż w okresie od dnia 2 czerwca 2014 roku ujawniona w rejestrze nazwa tego podmiotu dotyczyła firmy (...) (k. 172-175), a zatem twierdzenia powoda, iż w tymże podmiocie nie był nigdy zatrudniony również nie zasługiwały na uwzględnienie.

O powyższym orzeczono w punkcie III wyroku- na podstawie art. 97 § 2¹ kp- a contrario.

W zakresie cofniętego przez powoda pozwu tj. co odprawy, odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę oraz wynagrodzenie za pracę za okres od dnia 10 lipca 2016 roku do dnia 9 października 2016 roku, Sąd postępowanie umorzył, o czym orzekł w punkcie I na mocy art. 203 kpc § 1 i 4 w zw. z 469 kpc w zw. art. 355 § 1 kpc.

W tym zakresie Sąd uznał, iż cofnięcie pozwu przez powoda nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa, jak również nie narusza słusznego interesu pracownika.

Oдноśnie kosztów postępowania:

Zgodnie z treścią art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U Nr 167, poz. 1398 z zm.) opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Natomiast zgodnie z art. 35 ust 1 zdanie drugie cytowanej ustawy w sprawach z zakresu prawa pracy w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową.

W myśl art. 113 ust. 1 kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W zakresie określenia wpisu sądowego w sprawie Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 roku Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 50.000 złotych obciąży pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu, w wyłączeniu opłat od pism wymienionych w art. 35 ust.1 zd.1 powołanej ustawy. A zatem mając powyższe na uwadze pozwanego obciąża obowiązek uregulowania należności tytułem wpisu sądowego w zakresie uwzględnionego przez Sąd powództwa.

Mając na uwadze, fakt iż strona pozwana przegrała proces w zakresie roszczeń objętych punktem II- III wyroku, Sąd na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz art. 35 ust. 1 zdanie 2 w zw. z art. 113 cyt. ustawy nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego (...) w G. kwotę 162 złotych (5% z kwoty 3.237,50 złotych– tj. po zaokrągleniu 162 złotych).

O powyższym orzeczono w punkcie VII wyroku.